

BANZINE

KuPS:n riippumaton kannattajalehti III/2003

Samaa pachaa loppuun saakka...

Keskuskenttä valinkauhassa
Minne ensi kesänä?
Keltamustia maailmalta

BANZAI - KuPSin kannattajat ry

Divariin, entä sitten?

Käsissä on kauden kolmas Banzine. Se on kirjoitettu varsin ristiriitaisin tuntein, eikä vielä ole varmuutta tulevan kauden sarjatasostakaan.

Hapan maku kaudesta on jäänyt suuhun jokatapauksessa, niin fanaattisemmille kannattajille, tuulipuvuille kuin pelaajille ja sikariportaallekin. Kuitenkin viimeisen reilun viikon sisällä tulleet uutiset valavat uskoa paluuseen parrasvaloihin, päälimmäisenä tietysti profeetta Malisen muutto Savon sydämeen. Ter vetuloa Juha raikkaampaan ilmanalaan.

Itseasiassa kun tarkemmin mielessään keilailee yhä todennäköisemmältä vaikuttavaa divarikautta kannattajan näkökulmasta niin eihän se nyt mikään maailmanloppu ole. Ehkäpä kausi divarissa (vain yksi kausi, kiitos) tekee vain hyvää. Joukkue pääsee voittojen makuun ja vapahtaja Malinen saa tarvitsemansa sisäänajokauden, jonka jälkeen ollaan valmiita ottamaan se tarvittava askel kohti liigan kärkeä. Mutta ennenkaikkea: mikä tilaisuus kannattajille. Divarikaudella pääsee käymään eksoottisilla paikkakunnilla ja jalkapalloareenoilla, saa punaniskadaifuja pelkäämättä nauttia pussiolvia katsomossa ja soihduttaa & savuttaa niin paljon kuin lompakko sietää. Banzai saa roimasti lisää katuuskottavuutta suomalaisessa kannattajaske-

misvuodetkin ole jo osoittaneet porukan lojailiuden.

Hetkeäkään en nimittäin usko, että kannattajien mielenkiinto seuraavaan kauteen jotenkin vähenisi jos... vaikka... eh... kun divarissa kausi 2004 menisikin. Sillä tuohan päällikkö Malinen meidät pikaisesti takaisin. Tuohan?

Divarikeikka tulee sen sijaan ottaa haasteena vastaan. Kehitetään hommaa entisestään, nyt ollaan saatu kannattajatoiminta puuhas-telun asteelta jo vakiintuneeksi ja tunnustetuksi. Seuraava askel on saada massaa mukaan lisää.

Velvollisuuksiaan Keski-Eurooppaan paennut virallinen päätoimittaja listasi kauden ensimmäisessä Banzinassa kolme toivetta. Tuuraaja lähes päiväntasaajalta lisää vielä yhden: toivon, että vielä koittaa se päivä kun banzaikatsomossa on säännöllisesti lähemmäs viisisataa kuin viisikymmentä äänestäkstä veljeä ja sisarta. Ei tarvitse mennä kuin Kuopion kokoiseen kaupunkiin länsinaapurisamme huomatakseen, ettei tämä ole utopias.

Ai niin... Ei me olla sinulle Juha mitään paineita asettamassa...

12.10.2003 Matti Oksanen

www.banzai.raketti.net

Keskuskenttä valinkauhassa

Pekka

Toki jokaisen mielessä on päällimmäisenä ajatus siitä, millä sarjatasolla sitä mahdetaankaan ensi kaudella pelata? Yksi asia on kuitenkin jo tässä vaiheessa varma – ensi kaudella pelataan vanhalla tutulla Vänärillä. Keskuskentän kat-somot eivät ehdi missään tapauksessa valmistua ensi kauden aikana.

Tätä kirjoitettaessa Keskuskentän jalkapallonurmi odottelee kuivia päiviä ja täytteen asentamista. Muuten kenttä on jo viittä vaille valmis ja ensimmäiset potkut aiotaan vetää vielä tämän syksyn aikana.

Varsinaiseen käyttöön kenttä otetaan ensi keväänä. Jalkapallonurmi tulee hyödyttämään kuopiolaisia jalkapalloseuroja harjoituskenttänä maaliskuun alusta alkaen sekä myöhemmin monen joukkueen osalta myös varsinaisena ottelukenttänä. Keskarille saataneen ensi kesäksi tilapäiskäyttöön siirtokatsomoita.

Varsinaisesta pääkatsomosta on jo olemassa arkkitehdin näkemykset. Pääkatsomoon tulee 2700 kuppi-istuinta, ravintola, 4 aitiota sekä kaikki tarvittavat sosiaali- ym. til at. Lisäksi katsomon uumeniin on kaavailtu Palloliiton sekä seurojen toimistoja.

Katsomohankkeen jatko riippuu nyt kaupungin tahdosta. Katsomon rakentajaksi on tulossa kiinteistöyhtiö, joka tarvitsee pankkilainojen takaajaksi Kuopion kaupunkia. Lisäksi kaupunki tulisi niiden katsomotilojen vuokralaiseksi, jotka kiinteästi liittyvät liikuntaan. Ravintolan, aitioiden sekä toimistojen rahoit-

Kaupunginvaltuusto päättää joulukuussa ensi vuoden budjetista ja siinä yhteydessä olisi myös päätettävä kiinteistöyhtiölle annettavasta takauksesta. Ennen valtuustoa asiaan ottaa kaupunginjohtajan esityksestä kantaa kaupunginhallitus. Peukut pystyyn ja seuratkaa uutisia.

Mikäli valtuusto myöntää takauksen, niin hanke suunnitellaan loppuun ja kilpailutetaan talven aikana. Rakentaminen olisi järkevintä aloittaa niin, että katsomo valmistuisi vasta helmikuussa 2005. Näin uusi kausi 2005 voitaisiin aloittaa sekä harjoitus- että kilpailumielessä uudella uljaalla Keskarilla. Tai mikä sen nimeksi sitten tuleekaan.

Itse päätöksenteossa mukana olevana, en uskalla arvutella miten käy. Järki sanoo, että eihän Keskaria voi tuollaiseksikaan jättää. Toivottavasti mahdollisimman moni valtuutettu kävisi itse paikanpäällä katsomassa, miltä näyttää keskeneräinen jalkapallostadion.

Meillä on ihan kohta maailman hienoin lämmitettävä kolmannen sukupolven jalkapallonurmi valoineen kaikkineen. Kentän ympäristö on vanhoine 1950-luvun lahonneine penkkeineen kuin se kuuluisa talvisodan aikainen Raatteentie. Kontrasti on kieltämättä melkoinen.

Harjoitus- sekä koululaiskäytön kannalta on ongelmallista jo se, että nyt hienon kentän käyttöä estää pukuhuone- ja pesutilojen puute. Lisäksi hankkeen ympärillä on ollut vähintäänkin riittävästi turhaa poliittista populismia ja ”pisteiden keruuta”.

Keltamustia maailmalta *“Harri”*

Kapakka-Banzain kotisivuille on koottu linkkejä muihin keltamustiin joukkueisiin ja näiden kannattajiin. Rajanveto ei ole aina selvä. Jos tiedät tai sattumalta löydät joskus jonkin keltamustan joukkueen, joka puuttuu sivuilta, anna siitä vinkki.

Tällä hetkellä listalla on 42 joukkuetta 20 maasta. Eksoottisimpia lienee Comunicaciones, Almirante ja Flandria Argentiinasta, Heffron Hawks Australiasta, Kaiser Chiefs Etelä-Afrikasta, Bizertin Tunisiasta, Penarol Uruguaysta Columbus Crew ja Charleston Battery Yhdysvalloista sekä Deportivo Táchira Venezuelasta. Suomalaisille tunnetuimpia puolestaan ovat Wolverhampton, Borussia Dortmund, Aris Thessaloniki, AEK, BSC Young Boys sekä pohjoismaiset Elfsborg, Lillestrom, Bodo ja Aarhus. Maiden pääsarjoissa joukkueista pelaa KuPSin lisäksi ainakin Elfsborg, Lillestrom, Bodo, Borussia, Wolverhampton, Livingston, K.Lierse, Breda, Vitesse, BSCYB, Penarol, Tachira, Columbus, AEK, Aris ja Bizertin. Menestyksekkäin seura lienee Penarol Uruguaysta.

Ateenan keltamustat - AEK

Tällä hetkellä liigaansa johtaa Táchira Venezuelassa. Internetissä on hyvin informatiivisia ja hienosti toteutettuja seurojen kotisivuja – jos vain kielimuurin yli saa selvää. Kerätty lista on toteutettu nopeasti, ja varmasti lisääkin kotisivuja löytyy internetin sopukoista esimerkiksi vielä edustusta kaipaavista Itä-Euroopasta ja Aasiasta.

Kannattajatoiminnassakin löytyy – enemmän tai vähemmän “fanaattista” ryhmää. Kannattajayhdistyksillä mitattuna tukea saa eniten Borussia Dortmund, jonka kotisivuilla on listattuna n. 270(!) kannattajakerrosta, mutta pienemmilläänkin joukkueilla on monenlaista klubia: näistä esimerkkinä Roda JC Hollannista. Pohjoismaissa kannattajatoiminta näyttäisi organisoidun yleensä yhteen yhdistykseen. Lisäksi kannattajatoiminnan avulla pyritään aktiivisesti lisäämään tunnelmaa ja näin lisäämään otteluiden kiinnostusta. Esimerkiksi joillakin kannattajayhdistyksillä on seuran kanssa yhteistyötä tekevät tifo-ryhmät, jotka organisoivat tifoja otteluihin ja keräävät rahoituksen näihin. Tässä ehkä uusi idea, jota voisi kehittää viimeistään seuraavalle Liiga-kaudelle. En nyt vihjaa, että

jokaisessa ottelussa pitäisi olla jotakin toimintaa, mutta esimerkki kauden avauksessa seuran kanssa organisoidun ja valvotun tempauksen voisi ehkä hyvinkin toteuttaa. Kaiken kaikkiaan katsomoiden värikkyudessa näytettäisiin – ei ehkä kovin yllättäen – olevan vielä kaukana muun maailman menosta: internetistä löytyy tästä hyviä esimerkkejä. Eikä varmasti olekaan syytä tavoitella sitä “meno”, jota esim. Etelä-Amerikassa joskus tapahtuu.

KAUSI 2003: LOPPUARVIO

Järkki

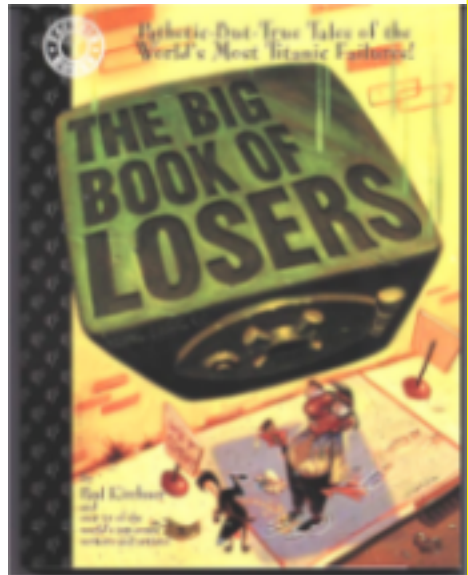
Sain taas vähän aikaa sitten Banzinen päätoimittajalta sähköpostia. Nakki viuhui, ja minut määrättiin kirjoittamaan kauden loppuarvio. Sinänsä ymmärrettävää; olinhan arvioinut joukkueen ennen kauden alkua ilmestyneeseen Banzinen ykkösnumeroon, kuten myös antanut välitodistukset kesänumeroon. Tarkemmin mietittynä päätoimittajamme ei taida oikeasti näitä juttuja itse lukea. Ei kai muuten olisi selitettävissä, että asiantuntemuksessa lähinnä Jari Porttilan tasoinen kirjoittaja saa lehdestä toiseen täyttää arvokasta palstatilaa. Jos epäilette, lukekaapa se ensimmäisen numeron juttuni uudestaan.

Tällä kertaa tehtävään ryhtyminen oli vaikeaa. Tietokoneen näppäimistöä ei löytynyt oikeita kirjaimia kuvaamaan tunteja tämän katastrofaalisen kauden jälkeen. Pää tuntui tyhjälle (olisikohan asiaa auttanut, jos olisi vetänyt pään täyteen?) Vähitellen näytölle alkoi kuitenkin ilmestyä sanoja. Mutta ei, ei niitä voinut omalla nimellä lehteen painaa. Hyvästä terapiasta kirjoittaminen sentään kävi, ulos päässäällä höyryillä olisi varmasti lämmittänyt pari viikkoa keskarin uutta tekonurmeakin.

Pahimman raivon mentyä ohi, pääsin kirjoittamisessa jo analyttisempään vaiheeseen. Tajusin vihdoin, että loppujen lopuksi KuPSin useimmat pelit katsomossa (ja loput Veikkausliigan otteluseurannasta) nähneenä minulta luonnollisesti löytyy tyhjentävä selitys siitä mikä meni vikaan. Näin kirkkaana mielessäni, mitä tehtiin väärin, kuka teki, miksi teki, ja ennen kaikkea ketkä ovat syällisiä. Viisaat sanat täytti-

vät ruudun. Hetken jo harkitsin, josko jaksaisin päätelmäni tulokset välittömästi kaikkien tietoisuuteen, vaikkapa nimimerkillä Banzain vieraskirjaan. Mutta maltoin mieleni, ja päätin säästää tuotokseni Banzinen lukijoiden iloksi.

Mutta sitten astui kuvioihin raha, tuo nykyjalkapalloilun syöpä. Yhdistyksellämme ei kuulemma ole varaa painattaa 192 sivuista kausianalyysiäni Banzinissa. Joten tällä kertaa esiin saatiin vain kansikuva:

Kauden aikaisia lentäviä lauseita: *”jth.hki”*

* * * * *

14-joukkueisesta Veikkausliigasta on mahdoton p...

* * * * *

Onnistuneesti laadittu sarjaohjelma, loppukaudesta kotona kaikki huon...

* * * * *

Tämä kyllä voitetaan, peli on edelleen tasan, ja on jo pelattu melkein 35 minuut...

* * * * *

Banzai-international esittää: Jalkapalloa Burkina Fasossa *"42Wolves"*

Burkina Faso on nouseva jalkapallomaa. Ranskalaisten entinen siirtomaa Länsi-Afrikassa on UNDP:n human development indexin mukaan kolmanneksi surkein paikka koko maapallolla. Kuitenkin Burkinassa on rauhallista ja luottamus elämään on kova. Jalkapallo on täälläkin selkeä ykkösruuhelaji, koska Suomessa? Maajoukkueen pärjääminen antaa uskoa köyhälle kansalle ja yhdistää lukuisia etnisiä ryhmiä samoihin punavihreisiin väreihin.

Burkinan jalkapallo on viime vuosina mennyt eteenpäin suurin harppauksin. Vuodesta -94 lähtien on oltu mukana kaikissa African Nations Cupin lopputurnauksissa ja juniorit kaikissa ikäluokissa ovat tätä nykyä maanosan eliittiä. Samaan aikaan pelaajia alkaa päästä yhä enemmän eurooppalaisiin koviin liigoihin hakemaan rutiinia ranskalaisten scouttien löydettyä Burkinankin.

Burkinan liiga ei kuulu Afrikan kovimpiin, koska taso ei vielä ole tarpeeksi laaja eikä maassa ole rahaa ylläpitää kovia joukkueita. Parhaat joukkueet tulevat pääkaupungista Ouagadougousta, edellisellä kaudella ASFA-Yennenga vei mestaruuden naapurinsa EFO:n nenän edestä. Molemmat lähtivät kuitenkin heti kättelyssä lauluun maanosan cupeissa kun vastaan tulivat Afrikan jätteihin kuuluvat Raja Casablanca ja Jeanne d'Arc Dakarista. Liiga ei ole mikään yleisömagneetti vaan suuri osa burkinalaisista gloryhunnttaa eurooppalaisia rahajoukkueita.

Toisin on kuitenkin maajoukkueen laita. Les

Etalons (Orit) on koko kansan lempilapsi ja kotimaaoitteluisia tunnelma on huumava täpötäyden stadionin eläytyessä peliin koko sydämellään. Huutomyrsky on korvia huumava ja pommit ja raketit paukkuvat. Yleisö on myös hyvin kriittistä, jos peli ei kulje niin joukkue ja epäonnistuneet pelaajat saavat armotta kuulla kunniansa. Maajoukkueeseen on tietoisesti panostettu mm. hankkimalla valmentajaksi ranskalainen Jean-Paul Rabier ja hän johtikin Etalons-joukkueen äskettäin ANC2004-turnaukseen Tunisiaan. Matkalla kaatuivat Congo, Mosambik ja Keski-Afrikan Tasavalta. Suurimpana tähdenä Burkinan joukkueessa on Belgian liigan KRC Genkista juuri Guingampiin Ranskaan isolla rahalla ostettu maalipysy Moumouni Dagano.

Junioripuolella suuri takaisku oli Etalon Cadetien tappio Sierra Leonelle, joka jätti Burkinan rannalle Suomessa pelatusta MM-lopputurnauksesta. Alle kaksikymppiset pelasivat helmikuussa täällä Burkinassa junnujen Afrikanmestaruudesta jääden harmillisesti kahden rankkarikisatappion jälkeen neljänneksi. Etalon Juniors on kuitenkin selvitänyt itsensä talvella pelattaviin MM-kisoihin. Näistä joukkueista tulevat ne miehet, jotka vievät Burkinan vielä miesten MM-kisoihinkin. Painakaa mieleen vaikkapa nimet Amadou Coulibaly, Mady Panandetiguiiri ja Hamado Ouèdraogo.

Seuratkaahan kuopiolaisetkin afrikkalaista jalkapalloa, Senegalin menestys MM-kisoissa ei ollut sattumaa. Täältä tullaan ja lujaa. Milloinkahan saisimme KuPSiin afrikkalaista väriä?

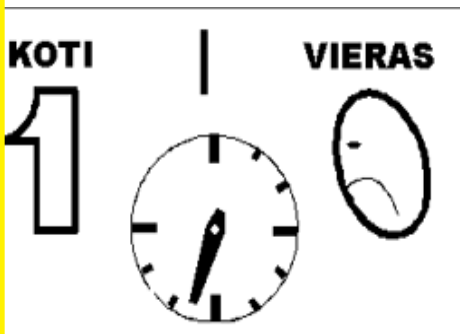
Fiiliksiä *Mikko*

Paineiden kanssa on vaikea elää. Niillä on tapana alkaa ohjata tapahtumien kehitystä pelkän pelon voimalla, ja vieläpä juuri pelättyyn suuntaan. Mitä huonommaksi tilanne kehittyy, sitä vähempään enää riittää normaalisuoritus – ja paineet kasvavat. Vertaan vaikeaa kautta shakkipeliin. Yhdestä virheestä seuraa aina vain helpommin uusi tilanteen koko ajan muuttuessa altimmaksi virheille. Kunnes on aika rakentaa viimeinen ansa. Sen onnistumiseen tarvitaan vain hieman tuuria mutta sitäkin enemmän pelimiehen rohkeutta aukaista mieleensä kasvanut solmu ja puhdistua paineista katsomalla epätoivoa silmästä silmään. Vain kohtaamalla epätoivon saat sen voimat käyttöösi. Nimestään huolimatta epätoivossa on paljon toivoa piilossa.

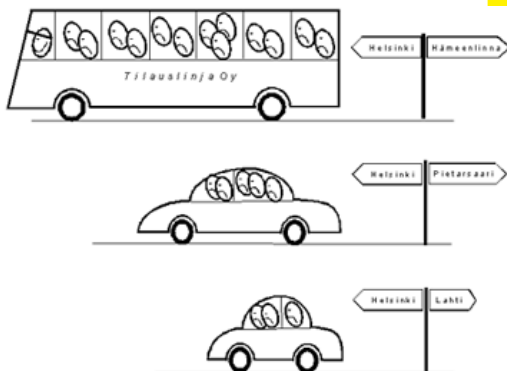
FC Hämeenlinnalle kärsityn kotitappion jälkeen jokin oli toisin ainakin yhden kannattajan sielussa. Vaikka ulkokuori kertoi kovaäänisestäkin tyytymättömyydestä, oli pohjimmainen tunne kuitenkin jotakin vaikeasti tunnis-

tettavaa ja uutta. Outo hartaus oli hiipinyt sisimpääni kaikkien vastausta vaille jäävien kysymyksiensä välistä. Tunne ei enää välittänyt tietää, kuinka paljon mielessä on uskoa tai epäuskoa, mistä olisi voinut ottaa pisteen enemmän tai kuka on syyllinen murheelliseen tilanteeseen. Se oli tullut vaientamaan kysymykset toistaiseksi.

On aika kysyä, on aika vaatia tuloksia ja on aika olla vihainen heikosta menestyksestä. On aikaa olla vihainen. Ei tarvitse tarrata kiinni pettymykseen - se ei karkaa meiltä, vaikka hetkeksi päästäisimme irti. Jos haluaa tosissaan uhmata kielteisen ajattelun pyhää järjestystä, voi jopa hiljentyä muistelemaan joukkueen kanssa elettyjä hyviä hetkiä. Se ei ole niin vaarallista kuin aluksi tuntuu. Keltapaidoilla on vielä monta koitosta edessä ennen kuin rankkaa taistelua ja vaihtelevia mielialoja täynnä ollut kausi on ohi. Otan riskin ja lähestyn viimeisiä pelejä hieinan lapsellisella asenteella. Vaihdan vaatimukset toivoon. Se on minun viimeinen ansani.

Näin vieraspeleissä yleensä kävi

... Kapakka-Banzai matkusti.

DIVARIKANNATTAJAN ELÄMÄÄ

“Rex”

Veikkoliigan glamourin, väkeä kuhisevien katsomoiden, loppuunmyytyjen otteluiden, värikkäiden tifojen ja kaiken muun upean keskellä varmaan unohtaa jalkapallokulttuuria ja fanatismia esiintyvän myös alemmilla sarjatasoilla. Todelliset masokistit ja ääri liikkeen ekstremistit kansoittavat vähälukuisina, mutta sitäkin vähämielisempinä, divarin vaatimattomia katsomoita, huutavat äänensä käheäksi 200 muun kirjastoasiakkailta kuulostavien katsojien joukossa. Ja haaveilevat jonain päivänä olevansa liigaseurojen armoitetussa kastissa.

Saimaan rannalle Lappeenrantaan on Rakuunoiden divarijoukkueen ympärille kehittynyt viime vuosina vireää ja fanaattista kannatus-toimintaa. Kotiotteluissa seurasta ehdottoman riippumattomat Rakuunafanit ovat kannustaneet omiaan äänekkäästi jo useamman vuoden ja tänä kautena sankka fanijoukko on ollut läsnä myös useissa vierasotteluissa. Jäsenkunta Rakuunoiden kannattajissa on maanlaajuinen. Alajaostot toimivatkin Imatralla (syksyn aikana Imatran alajaoston toiminta suurilta osin siirtynyt Helsingin Laajasaloon) ja Salossa. Tulevaisuuden visio on toiminnan laajentaminen Lappeenrantaan ja tämän myötä jäsenkunnan kasvattaminen ainakin lähes kaksinkertaiseksi.

Kuluvan kauden aikana Imatran alajaosto on heiluttanut sinikeltaisia värejä V aasassa sekä Vuosaarella ja Salon alajaosto Tapiolasassa. Molemmat alajaostot olivat koko jäsenistönsä voimalla nöyryyttämässä paikalliskilpailija Kuusankosken ”kannattajia” sekä

myös kauden päätapahtumassa Tornion vierasmatsissa.

Elokuussa Rakuunoiden fanit pukivat sini-valkoiset värit ylleen ja olivat Suomen mukana Kööpenhaminassa. Tuolla matkalla noin kymmenennen carlsbergin jälkeen heräsi ilmoille ajatus junalla tehtävästä vierasmatskasta Lappiin Tornion metropoliin. Köpiksestä pois selvittyä idea ei huuhtoutunutkaan viemäriin, vaan jäi elämään sitkeänä kuin poron suoliloinen. Kun alajaostojen kesken alkoi esiintyä kilpalaulantaa tyyliin, ”kyllä me lähdetään, jos te lähdette” ja hullut täten yllyttivät toisia samanlaisia ei lopputuloksena voinut olla muuta kuin se, että eräänä kauniina syyskuisena perjantaina VR kirjasi tulo-momentilleen kolminumeroisia rahasum-mia. Latoessaan 140 euroa lippukassalle rakuunafani miettikin, että ihminen ei osta mitä tarvitsee vaan mitä haluaa.....

Ja niin matka kohti Pohjan perukoita alkoi Tikkurilan rautatieasemalta. Ennen junaan nousua rakuunafanit viettivät aikaansa paikallisissa ravitsemusliikkeissä, joissa maininta matkaamisesta katsomaan divarin futismatsia Tornioon herätti ihmetystä ja baarimikkojen havaittiinkin soittelevan puhelimella poliisipäivystykseen ja kysyvän onko Lapinlahdesta mahdollisesti potilaita karkuteillä. Pohjoisen yöjunassa matka sujui rattoisasti valomerkkiin saakka mallasjuomia maistellen. Tarkan euron miehinä emme tietenkään olleet ostaneet makuupaikkoja ja aamalla heräilimme junanpenkeiltä huonovointisina. Rojahdimme junasta ulos Kemmin massiivisella rautatieasemalla, jossa Lapin raikas ilma kuitenkin paransi oloa kumasti ja kun olimme päässeet Tornioon

bussilla siirryimme välittömästi ulkomaille ostamaan Kopparbergia Systemolagetista. Haparandasta saikin siideriä ja mukavaa jutuseuraa meänkielisistä spurguista.

Tornio lauantaiaamuna olikin ikävä yllätys, kaupungissa ei ollut avoinna kuin yksi baari, jossa torjuimmekin kuivumista lähes matsin alkuun saakka. Ottelu pelattiin Pohjan stadionilla, joka sai Kaurialan näyttämään lähes Old Traffordilta. Yleisöä paikalla oli 732 ja pääkatsomoa vastapäätä oli ryhmittynyt Red Army, TP-47:n omaperäisesti nimetty kannattajajoukko. Heitä oli noin 30 ja olivat jopa Rakuunafaneja liikuttuneemmassa mielentilassa. Rakuunoiden saapuessa paikalle Red Army lähti välittömästi meitä vastaan ja väkivallan sijasta toivotti kättä paiskaamalla ter vetulleiksi kaukaa saapuneet vieraat. Jostain syystä kaukaa saapuminen herätti poromiehissä paljon respectiä, no eipähän heitä ollut näkynyt kesällä Lappeenrannassa.

Ensimmäisenä mieleen tuli oluen nauttiminen ja silmämme etsivät turhaan kaljateltaa/vast. ja kun emme sitä havainneet tiedustelimme asiasta Red Armylta. Vastauksena oli kummastelevaa naurua ”eihän teillä nyt mitään kaljaa myyjä” tyyliin. Ja syykin selvisi pian, Red Armylla oli omat juomat mukanaan, ja niitä he nauttivat katsomossa lappilaisen reteästi. Tullin sponsoroimat järjestysmiehet eivät asiaan puuttuneet millään lailla. Toista se on divarissa.

Matshin aikana Red Army ja Rakuuna Ääri-liike lauloi toisiaan suohon. Määrän pystyimme hyvin korvaamaan laadulla. TP-47 meni 1-0 johtoon 10. minuutilla ja tällöin Putaan lädit yllättivät: maalia juhlistettiin

punaisella soihdutuksella. Järjestysmiehet eivät asiaan puuttuneet edelleenkään millään lailla. Toista se on divarissa.

Takaisku ei meitä lannistanut vaan jatkoimme koväänistä kannustusta. Red Army yritti panna kampoihin humaltuen samalla jatkuvasti lisää. Jossain vaiheessa toisella puoliajalla järjestysmiehet saapuivatkin ojentamaan kehottaen Red Armya ”käyttäytymään kuin miehet”. Tällä emme havainneet olleen sanottavaa vaikutusta. Uskomme vieraspisteeseen ei horjunut ja kun lisäajan kolmannella minuutilla ”Pide” Tahvanainen tasoitti Rakuunafanit sekosivat. Iloa lisäsi äärettömästi se, että tasoitus oli pelitapahtumiin nähden täysin epäoikeudenmukainen, tullen Rakuunoiden ainoasta maalipaikasta 10 sekuntia ennen ottelun loppua. Kaksi vierasfania yritti juhlistaa asiaa tekemällä pitch invasionin. Länsikairan daifut kuitenkin brutaalisti keskeyttivät tämän ilonpidon. Red Armyn tunnelmat mustenivat ja lappilainen vieraanvaraisuus hieman väheni. Pelin jälkeen joukkue kiitti faneja ja valmennusjohto piti ylitsevuotavat kiitospuheet mahdantavasta kannustuksesta. Pohjan perukoille matkaaminen tuntui herättävän myös heissä respectiä.

Ottelun jälkeen siirryimme paikallisiin kuppiloihin Rakuunalauluja äänekkäästi hoilaten. Kuulimme kaupungilla TP:n matsien jälkipelit pelattavan Umpitunneli nimisessä ravitsemusliikkeessä. Tänne saavuimme kuitenkin hieman myöhässä. Paikalla oli kuitenkin TP:n valmennusjohtoa sekä paikan nimien mukaisessa kunnossa ollut Red Armyn puheenjohtaja. Sivusta kuuntelimme katkeria tilityksiä pisterööstöstä, elämän epäoikeu-

denmukaisuudesta ja siitä kuinka taas rehellisiä Lapin miehiä Etelän herrat kusettivat. Meidän korville vuodatukset olivat kuitenkin todellisia sulosointuja.

Umpitunnelissa huomasimmekin ajan kulu- van ja Ruuhka-Suomeen siirtymisen olevan edessä. Vilkkaalta Tornio-Pohjoisen seisak- keelta nousimme Etelän junaan ja käänsim- me yhtä pistettä rikkaampina selkämme Tor- nionjoelle. Aamulla poistuimme junasta Helsingin steissillä väsyneinä, mutta onnelli- sina. Summa summarum, Red Armylle kii- tokset ystävällisyydestä ja onnea ensi kaudelle liigaan. Sanottakoon, että kaikki v***lu ja kil- palaulanta tapahtui hyvässä sekä huumorin- tajuudessa hengessä. Tätä kirjoittaessani en tiedä tulemmeko kohtaamaan KuPS:n diva- rissa ensi kaudella, mutta kyseinen skenaario on hyvin mahdollinen, ellei jopa todennä- köinen. Tätä en perinteikkäälle seuralle mis- sään nimessä toivo (muoviseurojen paikka olkoot Divarissa), mutta jos näin käy toivo- tan Banzain tervetulleeksi Kimpiselle ja Kal- laveden rannalla vierailee ensi kesänä Rakuu- nat Ääriliike!

Faniprofilissa Jussi Kapakka-Banzaista *”jih, hki”*

Olet johdossa Kapakka-Banzain epävirallisessa “kierretyt vieraspelit kaudella 2003 -sarjassa”. Missäsit cupin 4. kierroksen ottelun Kokkolassa ja Pietarsaaren. Löytyykö hyviä selityksiä?

Ensinnäkin selitys noin monen pelin näke- miseen on Kapakka-Banzain loistavasti toi- miva kyytjärjestely peleihin. Kokkolan pelin kanssa sattui oma peli yhtä aikaa ja aktiivinen jalkapallo ajaa aina passiivisen edelle. Pietar-

saaren kanssa sama juttu, oli turnaus Mik- kelissä, mutta sunnuntaina MP - Kings pe- lissä olin paikalla aiheuttamassa pahennus- ta. Oli kuulemma kuulunut vastapäiselle kaljaständille asti huutoni “Mikkeliläiset pe- laa aina sikaa”, kun kingsläinen kaadettiin törkeästi.

Jalkapalloharrastukseksi lähti alkuun Kuopiosta, miten se on jatkunut?

Varsinainen harrastus alkoi toka luokalta KuPSin Saukoista ja aktiivisesti kesti noin ala-asteiän. Terveisiä vaan Banzai-Ekolle, “Laitojen kautta tie voittoon!” on laiturille jäänyt mieleen. Sittenmin harrastus pallon- peluuseen on jatkunut tähän päivään asti välillä aktiivisemmin ja välillä passiivisem- min. Nykyään pelaaminen on aika aktiivista, mm. Peijjaisiin olen taas osallistumassa.

Kuka on suosikkipelaajasi nykyisistä, entäs van- hoista KuPSilaisista?

Ilja ja Hevi nykyisistä. Ilja sen takia, että olen aina pitänyt hyökkääjistä, jotka pystyvät itse tekemään maaleja ja myös pystyvät järjestä- mään muillekin maalipaikkoja sekä aktiivi- sesti syöttelemällä että passiivisesti “tilaa te- kemällä”. Hevissä taas pistää silmään asen- ne, joka palloon täysillä ja koskaan ei yhtään periksi. KuPSin vanhemmista pelaajista on jäänyt mieleen päällimmäisenä tietysti van- ändounli Olli Rissanen, mutta maininnan ansaitsee lisäksi myös Ossi Loikkanen, jon- ka pelaamisesta pidin jostain syystä paljon, en kyllä muista miksi.

Mitä pidät parhaana ja mitä ikävimpänä KuPS- muistonasi?

Paha. Kun olin pieni oli itsestään selvää että voitetaan, joten sieltä on vaikea hakea joku yksittäinen matsi. Vuonna noin -76 peli, kun voitettiin GBK jotain 5-0, oli sellainen tunne Vänäriltä lähtiessä, että ollaan maailman kuninkaita. Uusista sitten tietysti nousu liigaan viimeksi Mikkeli-ottelussa ja tietysti huonoimpana MP:tä vastaan pelissä varmistunut tippuminen liigasta (Karvinen, tätä on yritetty anteeksi antaa, kyllä se kohta onnistuu). Outoa että nuo ovat jääneet muistiin, vaikka kummassakaan on ollut paikalla.

Mikä vieraspeleistä jäi kestonmuistiisi tältä kaudelta?

Voittopelit tietysti. KooooooTeeeeeee- Peeeeee-v oitto, vaikka oli pelinä huono. Inter-peli oli taas hyvä "ihan kuin pelattais oikeassa sarjassa" -pelinä. No Jokerit-peli ehkä oli paras. Kamalinta mitä ole nähnyt tällä kaudella oli KuPS-Haka Vänärillä. Se oli niin hirveää pelailua, että tuommoista en ole kylä koskaan KuPSilta Vänärillä nähnyt (kuulemma loppukaudella on joskus ollut samanlaisia esityksiä).

Mitä olet mieltä muiden seurojen kannattajista verrattuna Banzaihin?

Mitä olen kuullut, niin olemme hyvin käytäytyvää joukkoa, joka kuitenkin osaa pitää hauskaa katsomossa ja kannustaa omiaan sortumatta liikaa herjaamaan vastustajaa (tullipas klise). Yleensä järkkäreiden kanssa on tultu hyvin juttuun, mutta poikkeuksena mainittakoon Pori tänä vuonna. "Istukaa - ei täällä saa seistä". ph, se oli muuten "pelatkaa perkele!!!!" (ks. Banzai-Jyväskylän otteluraportti, kirj. huom.). Muillakin kannattajapo-

rukoilla meininki tuntuu olevan samanlaista (mutta ainahan kaikki eivät hommaa ymmärrä) ja mitä olen heitä tavannut, niin mukavaa porukkaa yleensä.

Oletko menossa KuPS - TamU -otteluun?

Kyllä olen. Syy miksi menen Vänärille on, että haluan nähdä KuPSin viimeisen Veikkausliigapelin Vänärillä kautta aikojen.

Kauden viimeinen ottelu on kotikentällämme Finskillä HJK:ta vastaan. Tunnelmasi tällä hetkellä, kun ykkösdivisioona on ensi kauden todennäköisin vaihtoehto?

Joku sanoi asian paremmin: "Usko horjuu, toivo hiipuu, mutta rakkaus ei lopu koskaan". Mutta jos tilanne on esim. se, että KuPS tarvitsee tasurin, niin kai lääkäriltä saa nitroja vaikka ei olekaan todettu sydänvaivoja.

Profiilille suuret kiitokset vastauksista. Itse olen tuntenut ja ollut Jussin mukana erinäiset Kapakka-Banzai-ajan pelireissut ja hauskaakin on pidetty Helsingin seudun alku- ja jälkipelieissä. Jussi on henkeen ja vereen KuPSin kannattaja ja rauhallinen herrasmies.

PS: *Ettei tule väärinkäsitystä Banzain Helsingin alajaoston toiminnan luonteesta, siteeratkaa omilta sivuiltamme (www.sunpoint.net/~kbanzai/): "Kapakka-Banzai nimi vakiintui käyttöönne eräänlaisena viitsinä jaskus kesän 2001 aikana. Niimestä huolimatta mistään ryyppyporukasta ei kuitenkaan ole kyse, yleensä vieraspeleistä kotiinpäin ajeltaessa kuskien paikalle voisi huoletta istuttaa porukasta kenet vain." Hyväinä savolaisena ironiana voi kiikkustuolissa muistella valmentajaamme Pyykölää ja banderol-*

Liigassa matkustetaan lähinnä Helsinkiin, Hämeeseen ja Turkuun. Tähän verrattuna divari tarjoaa aivan erilaisen kesäkiertueen. Ihan kaikkia ensi vuoden ykkösen seuroja ei vielä tiedetä, mutta nämä ovat todennäköisimmät (ja toivottavimmat) kohteet. *"Tikka"*

RoPS, Rovaniemi, 491 km

KuPS-RoPS lienee edelleenkin pääsarjamme ainoa ottelu, jossa katsojat ja pelaajat innostuivat käyttäytymään niin, että seurauksena oli eduskuntakysely.

AC Oulu, Oulu (no shit, sherlock!), 284 km

Logo on todennäköisesti Miiga "taikalanne" Juntusen kolmivuotiaan tytön suunnittelema ja seura muutenkin niin historiallinen ettei kukaan tiedä mistä AC tulee.

GBK, Gamla Karleby, 310 km

Kraft, Närpes, 396 km

Tässä sarjassa riittää paljon kivoja rannikkoruotsalaisia paikkakuntia, joissa kukaan ei pahastu snapsipullosta ja juomalauluista katsomossa.

VPS, Vaasa, 375 km

Pohjolan Rosenborg on monessakin mielessä kohtalotovereita.

Hietalahden Jeesserit olivat joskus kovakin faniklubi.

Viikingit, Helsinki, 382 km

PP-70, Tampere, 293 km

Sataa metriä pois päin kentältä kukaan ei ole koskaan kuullutkaan näistä seuroista. Mistä ihmeestä näitä aina sikiää. Hyvä puoli on se, että katsomoissa ei ole ketään, joka häiriintyisi pussikaljasta ja ilitulitteista.

Honka, Espoo, 395 km

Siinä kun joku itähelsinkiläinen jätkälauma nousee melkein liigan tuosta vain niin tämä espoolaisuuden vantaa on divarin peruskamaa. Nätin väriset peliasut niillä on.

VG-62, Naantali, 459 km

Banzai ottaa haltuunsa joko Muumimaan tai Kultarannan!

Rakuunat, Lappeenranta, 277 km

Minulla on sellainen tunne, että Rakuunoiden Extreme Movementin kanssa saattaa tulla jokunen olut juotua ensi kesänäkin. Ei minulla mitään muuta.

PS Kemi Kings, 392 km

Ei nimi seuraa pahen... Buaaahhhh! Kemi on muutenkin kuin pers'reikä: pieni, punainen ja haisee pahalta.

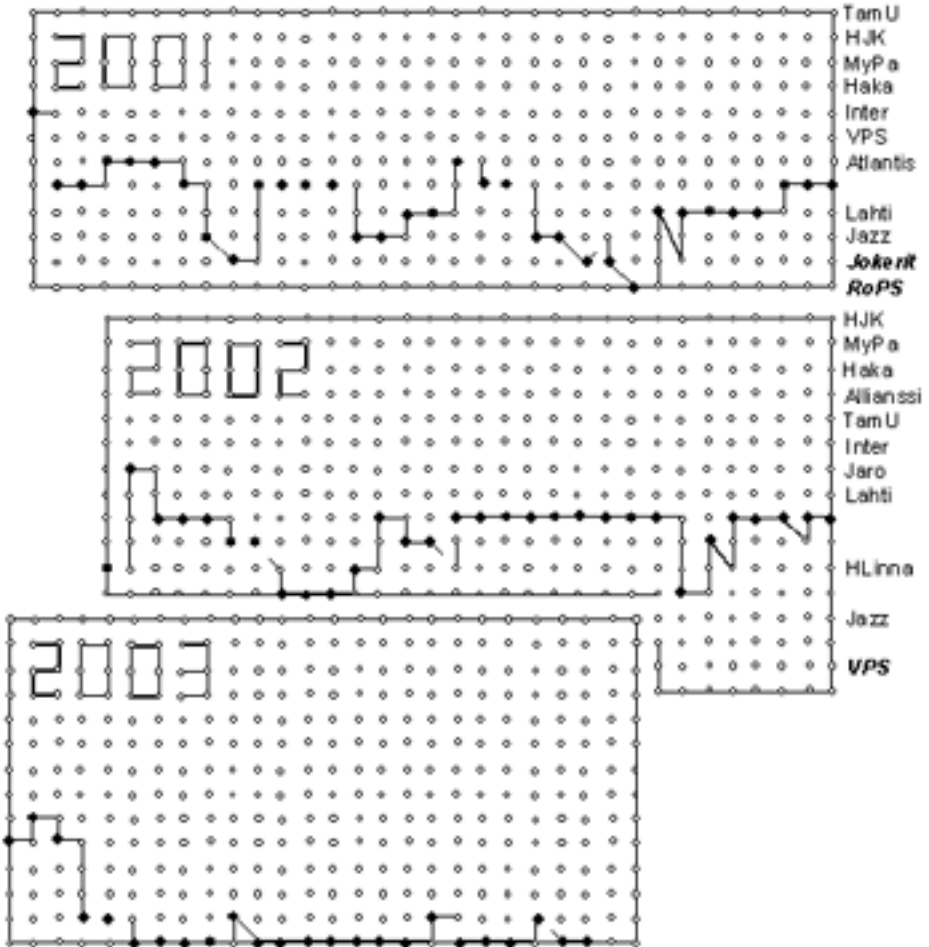
IFK Mariehamn

Me ei kuitenkaan päästä lähivuosi eurocuppeihin, joten tämä kelvatkoon ulkomaanmatkailusta. Ajatelkaa jo etukäteen niitä lauttamatkoja!

#&, Mikkeli, 164 km

Ja sitten kaiken huippuna jälleen kerran henkiin herätetty #&. Montako bussilastia lähtee ottamaan naapurikaupungin haltuun?

Kun tarkastelee KuPSin sijoituksia menneen kolmen liigakauden ajalta, voisi äkkinäiselle tulla mieleen, eikö voitaisi sarjaa sulkea tai pelata liigaakin ”Kaikki pelaa” –periaatteella eli unohtetaan pisteiden laskeminen ja pidetään hauskaa

Kuvassa KuPSin sijoitukset edellisinä vuosina Veikkausliigassa kierroksittain.

Kun KuPS palasi kaudelle 2001 Veikkausliigaan ja pelasi 22.4.2001 avausottelun Kuopiossa Interiä vastaan 2 – 2, olimme sarjataulukossa 5.siä. Tätä korkeammalla KuPS ei ole sijainnut sarjataulukossa sen koommin. Tuota autuutta kesti 6 päivää. Viime vuonna olimme ylimmillään seitsemänsiä ja tällä kaudella tasapeli toisessa ottelussa Lahtea vastaan nosti meidät jopa yhdeksänneksi. Siitä sitten on valuttu hänille. Interin, Jazzin ja KooTeePeen ohi päästiin välillä, mutta väli aikaista ne olivat.

Mursun kanssa Euroopan ääriin

"Tiksa"

Suomi ei taaskaan selvinnyt arvokisoihin, joten suomalaisen jalkapallofanin täytyy etsiä ilonaiheensa muualta: vaikka siitä, että maajoukkueen perässä matkustaminen tarjoaa erinomaisen tilaisuuden käydä paikoissa, joihin ei välttämättä tulisi muuten tulisi lähdettyä. Euroopan lähes eteläisin kolkka tuli koettua keväällä Palermossa ja lähes pohjoisin viikko sitten Tampereella. Euroopan itäisin ja lähes läntisin kohta taas kierrettiin puolen viikon aikana syyskuussa Azerbaidzanin ja Walesin vierasotteluiden varjossa.

Kun edellisissä karsinnoissa Anfield Roadille matkusti yli 2000 suomalaista ja vielä tämän vuoden keväällä Palermoon löysi tiensä noin 400 vieraskannattajaa ei Baku houkuttellut kuin muutaman kymmenen uskollisinta. Ehkäpä laatu korvasi sitten määrän.

Kannattajien matkareitit Bakuun olivat vaihtelevat: business class casuals löysi ehkä hinta/laatusuhteeltaan parhaan tavan käyttää Finnair pluspisteitä ja matkusti tyylikkäästi Lontoon kautta, jotkut lensivät Pietarin kautta ja viettivät muistorikkaan yön sikäläisessä lentokenttähotellissa, osa tuli maajoukkueen charterkoneella pikavisiitille. Kaikkein kovin suoritus oli kiistämättä niillä neljällä teekkarilla, jotka ajoivat 8000 kilometriä autolla Espoosta Bakuun!

Azerbaidzan on läpensä öljyn kyllästämä maa. Vuosisatojen aikana tämä on näkynyt eri tavoin: aikoinaan Azerbaidzanin alue itsestään sytyvine kaasu- ja öljylikkeineen oli tulenpalvojen tärkein pyhinvaelluskohde,

1900-luvun alussa Azerbaidzan oli maailman tärkein öljyntuottaja ja vaurastuminen loi varsin viehättävän eurooppalaisen keskustan Bakuun, neuvostovallan aikana Azerbaidzanista tuli maailman saastunein valtio. Tänä päivänä Baku oli sekoitus neuvostojen toimimattomuutta, sitä seuranneen pienkapitalismin röyhkeyttä yrittää vetää turistinäenäkseen joka välissä ja öljyteollisuuden suurkapitalismin nousukasmaista uhoa. Mutta mukaan mahtui myös aitoa uteliaisuutta ja ystävällisyyttä.

21-vuotiaiden maaottelu pelattiin Sumgayitissa. On vaikea kuvitella Euroopasta enää monta kolkkaa, jossa ulkomaalaisten vieraiden saapuminen kaupunkiin aiheuttaisi sellaisen kiinnostuksen kuin mitä koimme siellä. Mieleen tuli tarinat suomalaiskundeista, jotka Helsingin olympialaisissa seurasivat ensimmäistä näkemäänsä neekerinä tuntikautia kaupungin poikki. Juniorilauman saattelemana päädyimme stadionille, joka oli ilmeisesti vielä Moskovan olympialaisissa täytännyt kansainväliset vaatimukset, mutta nyt oli niin ja niin. Ottelussa oli aivan helvetillinen helle ja pelissä pidettiinkin tuomarin määräämät juomatauot. Katsomossakaan ei ollut mitään lippaa, joten auringonpaah-teessa jouduimme huolehtimaan nestesapainon säilyttämisestä, mutta onneksi olimme jo tutustuneet ”herra Xirdalaniin”.

Ottelua ei tässä vaiheessa enää kannata paljon muistella: Suomi voitti, Tatu pelasi yllättävän ulkona maalista ja oli tulla pari kertaa yllätetyksi roikkupallolla. Suomalaisia oli paikalla sponsoreiden lisäksi alle kymmenen kannattajaa.

Ottelun jälkeen oli jo kiire suunnata takaisin Bakuun varsinaiseen maaotteluun. Bakussa on vähän samanlainen stadiontilanne kuin Helsingissä. Siellä on iso ja arkkitehtonisesti komea vanha stadion. Pari päivää ennen matsia etujoukkomme kävi tutustumassa tähän stadioniin ja huomasi yllätyksekseen voivansa kenenkään estämättä kävellä kentälle, ripustaa Palloseuran lipun roikkumaan maalipuiden väliin ja mennä presidentin aitiioon juomaan muutaman Xirdalanin. Komea kentän haltuunotto meni kuitenkin hukkaan kun maaottelu pelattiinkin paikallisella ”finnair-stadionilla”: muutama vuosi sitten rakennetulla, pelkästään jalkapallolle pyhitetyllä, tylsällä ja pienehköllä stadionilla.

Tunnelma oli kuitenkin tiivis: azerit eivät turhia kunnioittaneet UEFA:n määräyksiä erillisen katsomonosan järjestämisestä vieraille. Kotiyleisö piti varsin kiitettävästi tunnelmaa yllä – välillä jopa heittelemällä turhankin paljon tavaraa kentälle – aina siihen asti kun Suomi teki toisen maalinsa. Sen jälkeen saattoi katsomossa jo kuulla Suomifanien laulavan kuun loisteessa. Kavennusmaalin jälkeistä tunnelmaa voidaan pitää infernaalisena; se saanee melkoisen adrenaliini-piikin omiin poikiin. Koska Suomessa?

Joka tapauksessa Suomi voitti ja Walesiin matkatessa oli vielä toivoa Portugaliin pääsystä, joskin tämä olisi edellyttänyt vähintään kolmen maalin tekemistä Cardiffissa.

Ennen sitä pelattiin kuitenkin 21:n maaottelu Merthyr Tydfild:ssä. Marttyyri eiden kenttä oli tunnelmallisen ruma ja ränsistynyt non-league tason kenttä, jolla saatiin valot toimimaan noin puolitoista tuntia myöhässä.

Joka tapauksessa ilta tarjosi brittipalloilun ominaispiirteet: haaleaa alea seurantalolla, piirakoita kioskista, pientä tiikusadetta ja nolla-nollaan päättyneen roiskis-roiskis pelin. Katsomossa pisti korvaan pari kaveria, jotka kannustivat Suomea mm. huutamalla leveästi muualia erikoistilanteissa.

Cardiffissa ei tavattu Soul Crewta eikä ”kulttuuririntamalla” ollut mitään muutaakaan erityisen mainittavia tapahtumia. Ottelutapahtuma oli rutiininomaisen steriili ja – ainakaan minulle – Britannia ei maana tarjoa mitään extra kicksejä. Ainoa maininnan arvoinen, joskin hieman torsoksi jäänyt, kuningasidea oli Suomen lipun ripustaminen Cardiffin linnan torniin.

Millenium Stadion (tällä kertaa katto kiinni) on yksi Euroopan komeimpia urheiluyhättöjä ja Walesin varmistuessa karsintapaikkansa se oli tupaten täynnä lukuun ottamatta Suomen katsomoa, jossa paristasadasta vierasfanista huolimatta oli tyhjää tilaa vaikka kuinka paljon. Pelin jokainen näki telkkarista: Walesin onnekas avausmaali, surkea tuomari ja suomalaisten tuhlaamat maalipaikat. Niinpä tasapeli 1-1 käänsi katseet Saksan karsintalohkojen arvontaan jouluun alussa.

Seuraavien karsintojen toivelista matkustusmielessä on kaksijakoinen. Olisi todella upeaa matkustaa tuhansien suomifanien kanssa vierasotteluihin Tallinnaan, Tukholmaan tai Pietariin. Uusi tulokas Kazakstan on matkakohdemielessä toivelistan ehdoton ykkönen eivätkä esim. Malta tai Fär-saaretkaan kuulostaisi kovin pahoilta.

Astuitko Juha paskaan? "Tiksa"

Tervetuloa Juha Kuopioon. Tuskin kukaan suomalainen valmentaja pystyisi luomaan suurempia odotuksia meidän fanien keskuuteen. Jos sijastasi olisi valittu joku hannutou-ru, niin tietäisimme odottaa tylsää peliä pelaa-vaan hissijoukkuetta, nyt jokainen meistä haaveilee liigaan paluusta, keskikastiin noususta ja ... no, sitä ei vielä uskalla edes sanoa ääneen.

Noiden odotusten kääntöpuoli onkin sitten armoton kritiikki. Kuopion torilta löytyy jo-ka maanantaiaamu joukko amatööri- valmentajia, jotka tietävät kuinka eilinen peli olisi voitettu. Tai miten se olisi voitettu vielä pa-remmin. Ja kuinka joukkueen tulisi harjoitel-la. Todellisuudessa kuitenkin vain muutamat heistä ovat joskus valmentaneet joukkueen Suomen mestariksi. Ja jo ennen sitä ovat nuoremman kannattajapolven tunteet vello-neet internetin keskustelupalstoilla. Ja lähes jokainen heistä on virtuaalisesti valmentanut KuPS:n mestareiden liigaan tietokonepeleis-sä...

Siitä sitten toiseen varoitukseen: menestyk-sen JA takaiskujen hetkillä molemmat KuPS:n kannattajat sivunikkeineen ovat täyt-täneet netin futisfoorumit. Sinulla on kunni-

oitettava tapa vastata nettisivujesi kysymyk-siin ... muista kuitenkin, että palkkasi makse-taan ensisijaisesti joukkueen valmentamisesta. Älä antaudu turhan syvälle netin vietäväk-si.

Ja muista myös, että valmentajavuosi- nasi Kuopiossa sinulla ei tule olemaan ei-julkista elämää. Et kai siis oikeasti kuvittelut, että oli-sit voinut ostaa Kuopiosta talon ja että se ei olisi päätyntä Mullikkabladetin puhutuim-maksi uutiseksi? SS:n ja ennenkaikkeaa Banzin-ten tutkivan journalismin ryhmät ovat jo aloittaneet Etelä-Kuopion salakuuntelu- ja tarkkailulaitteiston asentamisen. Lisäksi free-lancer syväkurkut palavat halusta päästä levit-telemään internetin keskustelupalstoille ha-vaintojaan esimerkiksi Prismasta ostamiesi olutpullojen lukumäärästä ja merkistä.

Ja vielä yksi varoituksen sana: Niiralan Essol-la ei tankata kuin polkupyöriä. Ja munkitkin on pahoja.

Kiitokset myös Ispille rohkeasta vastuuno-tosta. Tällä kertaa kaikki ei lokahtanut pai-kalleen ja tulos oli mitä oli. Onnea kuitenkin seuraavaan pestiisi missä se sitten onkaan! Et päässyt pataässäksi aviisimme visailuun.

Riippumaton KuPS:n kannattajalehti.
2. vuosikerta

Bazine ilmestyy säännöllisen epä-säännöllisesti muutaman kerran vuo-
dessa.

Kaikki ideat, artikkelit, valokuvat ja
muu materiaali on tervetullutta.

VT. PÄÄTOIMITTAJA:

Matti Oksanen

Taitto: Miska Savolainen

Paino: Kopiopojat

Julkaisija:

Banzai-KuPSin kannattajat ry.

<http://www.banzai.raketti.net>.

kupsfanclub@hotmail.com

BANZAI - KuPSin kannattajat ry

POONUSSIVUT - I

Lukeminen kannattaa aina
M.S.

Paperiversiosta jäi taas tilanpuutteen vuoksi pois joitain juttuja. Taittajaa jäi taas sen verran "sylettämään", että asian eteen vaivaa nähneiden tuotoksia piti pätkiä ja/tai karsia. Päädyinpä ujuttamaan ne kokonaisuudessaan tänne "jatkoajalle" - onpas jotenkin arveluttavan makuinen termi...

Ainakin takasivun jutussa mainittu pataässä-visailu puuttuu kokonaan lopullisesta versiosta. Lisäksi yksi hyvä kuva afrikkalaiseen futikseen liittyen jäi sedän koneelle tilaa viemään. Pistetään sekin tänne näkyville.

Lisäksi "jjh, hki" teki ansiokkaan jutun putoajan paikalla viihtyneistä seuroista kolmelta edelliskaudelta. Kokonaan en saanut sitäkään ahdettua 16-sivuiseen aviisiimme. Saksikäsi rokotti seuraavalla palstalla olevan pätjän.

Jatketaan sitten lähempänä länsimaista kulutusjuhlaa ilmestyvän joululäystäkkeen muodossa. Siitä ei reilussa jouluhengessä karsita mitään pois...

Pelkääjän paikalla
...jatkoa sivuta 13

Pelkääjän, eli putoajan paikasta eniten kokemusta ei suinkaan ole meillä, vaan Jazzilla. Ohessa joukkueet ja vietetyt päivät putoajan paikalla viimeisen kolmen kauden ajalta. 2002 kauden varsinaiset pelkopäivät voitai-siin laskea pelkästään karsintasarjan ajalta, jolloin niitä olisivat kokeneet vain Jazz (35) ja VPS (6).

1. Jazz 200 päivää (112 + 74 + 14)
2. KuPS 161 päivää (10 + 23 + 128 TamU-otteluun mennessä)
3. VPS 60 päivää (kaudella 2002)
4. RoPS 42 päivää (kaudella 2001)
5. Jokerit 25 päivää (25 kaudella 2001, kausi 2002 divarissa)
6. Hämeenlinna 24 päivää (kaudella 2002)
7. Inter 18 päivää (kaudella 2003)
8. Lahti 6 päivää (3 + 3 + 0)
9. TamU 3 päivää (kaudella 2003)
10. KooTeePee 1 päivä (kaudella 2003)

www.banzai.raketti.net

POONUSSIVUT - II

ÄÄNESTÄ KuPSin organisaation kauden 2003 pataässä! Palkintona oikein vastanneiden kesken arvotaan aito, originaali 55 kortin Pack of Cards. MONINKERTAISTA voittomahdollisuutesi, OSALLISTU kilpailuun kaikilla nikeillääsi ja lähetä jokaiselta niistä mahdollisimman monta vastausta.

Burkinan futiksesta kertovaan juttuun 42Wolves toimitti oheisen kuvan. Kun katsotte sivulle kuusi, niin saatatte arvata, miksi oheinen kuva jäi lehdestä pois. Ja itse asiassa tähänkin leikkasin pari kilometriä taivasta pois...

POONUSSIVUT - III

Melkein uhohtui!

Faniprofiilista Jussin kuva jäi pois kokonaan - ja oli aika lähellä, että olisi unohtunut tästäkin. Joku saattaa tietysti kysyä, että olisiko tuo nyt pahakin moka ollut... Mutta kun humppa-Attekin sai kuvan lehteen...